

DYREKTYWY

DYREKTYWA 2007/60/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 23 października 2007 r.

w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Powodzie mogą powodować ofiary śmiertelne, wysiedlenia osób i szkody w środowisku naturalnym, poważnie hamować rozwój gospodarczy oraz zagrażać działalności gospodarczej we Wspólnocie.
- (2) Powodzie należą do naturalnych zjawisk, którym nie sposób zapobiec. Niemniej jednak niektóre działania człowieka (takie jak przyrost zabudowy mieszkaniowej i wzrost wartości majątku na obszarach zalewowych, a także obniżenie naturalnego potencjału retencyjnego gleby wskutek użytkowania gruntów) i zmiany klimatyczne przyczyniają się do zwiększenia prawdopodobieństwa występowania powodzi i zaostrzenia ich negatywnych skutków.
- (3) Ograniczenie ryzyka wystąpienia negatywnych skutków związanych z powodzią, zwłaszcza dla zdrowia i życia człowieka, środowiska, dziedzictwa kulturowego, działalności gospodarczej i dla infrastruktury, jest wykonalne i pożądane. Jednak jeżeli środki na rzecz ograniczenia tego ryzyka mają być skuteczne, powinny one być w jak najszerszym zakresie koordynowane na poziomie dorzecza.
- (4) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca

ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽³⁾ wymaga opracowania planów gospodarowania wodami w dorzeczu dla każdego obszaru dorzecza w celu osiągnięcia dobrego stanu ekologicznego i chemicznego i przyczyni się do ograniczenia skutków powodzi. Ograniczanie ryzyka wystąpienia powodzi nie jest jednak zasadniczym celem tej dyrektywy. Nie uwzględnia ona również przyszłych zmian w odniesieniu do stopnia zagrożenia występowaniem powodzi w wyniku zmian klimatycznych.

- (5) Komunikat Komisji z dnia 12 lipca 2004 r. dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów, zatytułowany „Zarządzanie zagrożeniem powodziowym – zapobieganie powodziom, ochrona przeciwpowodziowa i ograniczanie skutków powodzi”, zawiera opartą na analizie koncepcję zarządzania ryzykiem powodziowym na poziomie Wspólnoty oraz stwierdza, że uzgodnione i skoordynowane działanie na szczeblu Wspólnoty przyniosłoby znaczne korzyści i przyczyniłoby się do poprawy ogólnego poziomu ochrony przeciwpowodziowej.
- (6) Skuteczne zapobieganie powodziom i ograniczanie ich skutków wymaga nie tylko koordynacji między państwami członkowskimi, ale także współpracy z państwami trzecimi. Jest to zgodne z dyrektywą 2006/60/WE oraz międzynarodowymi zasadami zarządzania ryzykiem powodziowym opracowanymi głównie w Konwencji ONZ o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, zatwierdzonej decyzją Rady 95/308/WE ⁽⁴⁾ i kolejnymi umowami w sprawie jej stosowania.
- (7) Decyzja Rady 2001/792/WE, Euratom z dnia 23 października 2001 r. ustanawiająca mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności ⁽⁵⁾ zapewnia wsparcie i udzielenie pomocy przez państwa członkowskie w przypadku poważnych sytuacji kryzysowych, w tym powodzi. Ochrona ludności może zapewnić zagrożonej ludności odpowiednią reakcję oraz usprawnić przygotowanie i odporność.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 18.8.2006, str. 37.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2006 r. (Dz.U. C 300 E z 9.12.2006, str. 123), wspólne stanowisko Rady z dnia 23 listopada 2006 r. (Dz.U. C 311 E z 19.12.2006, str. 10) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 kwietnia 2007 r. Decyzja Rady z dnia 18 września 2007 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 186 z 5.8.1995, str. 42.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 7.

- (8) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽¹⁾ możliwe jest udzielenie szybkiej pomocy finansowej w wypadku poważnej klęski celem wsparcia dotkniętych nią społeczności, stref przyrodniczych, regionów oraz krajów w przywróceniu możliwie normalnych warunków. Jednakże Fundusz jest ograniczony do działań nadzwyczajnych, z wyłączeniem etapów poprzedzających sytuację nadzwyczajną.
- (9) Opracowując strategie polityczne w zakresie wykorzystania zasobów wodnych i zagospodarowania przestrzennego, państwa członkowskie i Wspólnota powinny brać pod uwagę potencjalny wpływ, jaki tego rodzaju strategie mogą mieć w odniesieniu do zagrożeń powodziowych i zarządzania nimi.
- (10) Na terytorium Wspólnoty dochodzi do rozmaitych rodzajów powodzi, w tym powodzi rzecznych, powodzi wywołanych nawałnymi deszczami, powodzi na terenach miejskich i powodzi sztormowych na obszarach wybrzeża. Szkody spowodowane powodzią mogą być również zróżnicowane w zależności od kraju czy regionu Wspólnoty. Stąd też cele dotyczące zarządzania ryzykiem powodziowym powinny być określone przez same państwa członkowskie i powinny się opierać na warunkach lokalnych i regionalnych.
- (11) Na pewnych obszarach Wspólnoty ryzyko powodziowe może zostać uznane za nieznaczne, przykładowo na obszarach słabo zaludnionych, niezaludnionych lub obszarach o ograniczonej wartości gospodarczej lub ekologicznej. W każdym obszarze dorzecza lub w każdej jednostce zarządzającej powinno się ocenić ryzyko powodziowe i konieczność dalszych działań, takich jak ocena możliwości łagodzenia skutków powodzi.
- (12) Aby udostępnić skuteczne narzędzie pozyskiwania danych i stworzyć wartościowe podstawy ustanawiania priorytetów i podejmowania dalszych decyzji o charakterze technicznym, finansowym i politycznym dotyczących zarządzania ryzykiem powodziowym, konieczne jest opracowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego przedstawiających potencjalne szkody związane z powodzią, która może wystąpić zgodnie z różnymi scenariuszami powodzi, w tym informacje o potencjalnych źródłach zanieczyszczenia środowiska w wyniku powodzi. W związku z tym państwa członkowskie powinny dokonać oceny działań, które mają wpływ na zwiększenie zagrożenia powodziowego.
- (13) Z myślą o unikaniu i ograniczaniu negatywnych skutków powodzi na danym obszarze właściwym jest opracowanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Przyczyny i skutki zdarzeń powodziowych są zróżnicowane w zależności od kraju i regionu Wspólnoty. Dlatego też w planach zarządzania ryzykiem powodziowym powinno się wziąć pod uwagę szczególne cechy terenów objętych tymi planami, umożliwiając opracowanie indywidualnych rozwiązań uwzględniających potrzeby i priorytety dotyczące tych terenów przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej koordynacji na obszarach dorzeczy i dążeniu do osiągnięcia celów środowiskowych określonych w prawodawstwie wspólnotowym. Państwa członkowskie powinny w szczególności powstrzymać się od wprowadzania środków i podejmowania działań, które znacznie zwiększają ryzyko powodziowe w innych państwach członkowskich, chyba że środki te zostały skoordynowane, a zainteresowane państwa członkowskie znalazły wspólne rozwiązanie.
- (14) W planach zarządzania ryzykiem powodziowym szczególny nacisk powinno się położyć na zapobieganie, ochronę i przygotowanie. Aby rzeki miały więcej miejsca, plany te powinny w miarę możliwości uwzględniać utrzymywanie i/lub odnowę tarasów rozlewowych, a także środki zapobiegania szkodom związanym ze zdrowiem ludzkim, środowiskiem, dziedzictwem kulturowym i działalnością gospodarczą oraz środki minimalizujące tego rodzaju szkody. Powinno się okresowo dokonywać przeglądów obejmujących elementy planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz, w razie konieczności, aktualizować je, uwzględniając możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.
- (15) Zasada solidarności nabiera dużej wagi w kontekście zarządzania ryzykiem powodziowym. W tym świetle państwa członkowskie powinny zachęcać się do dążenia ku sprawiedliwemu podziałowi obowiązków w sytuacji wspólnego podejmowania decyzji o przedsięwzięciu środków korzystnych dla wszystkich stron i odnoszących się do zarządzania ryzykiem powodziowym wzdłuż całego biegu rzeki.
- (16) Dla uniknięcia powielania działań państwa członkowskie powinny zostać upoważnione do wykorzystywania istniejących wstępnych ocen ryzyka powodziowego, map zagrożenia i ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym, po to, aby osiągnąć cele i spełnić wymogi określone w niniejszej dyrektywie.
- (17) Opracowanie planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy na mocy dyrektywy 2000/60/WE oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym na mocy niniejszej dyrektywy stanowi część zintegrowanego systemu gospodarowania wodami w dorzeczach. Oba te procesy powinny zatem wykorzystać potencjał wzajemnego oddziaływania i wspólnych korzyści z uwzględnieniem celów środowiskowych dyrektywy 2000/60/WE, zapewniając skuteczność i rozsądne wykorzystywanie zasobów przy jednoczesnym uznaniu, że w niniejszej dyrektywie i w dyrektywie 2000/60/WE właściwe organy i jednostki zarządzające mogą być inne.
- (18) Państwa członkowskie powinny opierać swoje oceny, mapy i plany na odpowiednich „najlepszych praktykach” i „najlepszych dostępnych technologiach” niepowodujących nadmiernych kosztów w zakresie zarządzania ryzykiem powodziowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, str. 3.

(19) W przypadku gdy część wód jest wykorzystywana do wielu celów związanych z różnymi formami zrównoważonej działalności człowieka (takich jak zarządzanie ryzykiem powodziowym, ekologia, żegluga śródlądowa czy hydroenergetyka) oraz gdy dla części wód występują skutki takiego wykorzystywania, dyrektywa 2000/60/WE przewiduje jasny i przejrzysty tryb postępowania w razie takiego wykorzystania i skutków, z uwzględnieniem możliwych odstępstw od celów „dobrego stanu” lub „zapobiegania pogarszaniu się stanu wód” wyznaczonych w art. 4 tej dyrektywy. W art. 9 dyrektywy 2000/60/WE przewiduje się mechanizm uzyskiwania zwrotu kosztów.

(20) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾.

(21) W szczególności Komisja powinna być uprawniona do dostosowania załącznika do postęp naukowych i technicznego. Ze względu na fakt, iż są to środki o ogólnym zasięgu, których celem jest zmiana innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, muszą one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

(22) Niniejsza dyrektywa szanuje prawa podstawowe i przestrzega zasad zawartych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności ma ona na celu wspieranie włączenia do polityk wspólnotowych wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(23) Jako że cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie stworzenie ram dla środków mających na celu ograniczenia ryzyka wystąpienia szkód powodziowych, nie może być osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie, a ze względu na rozmiary i skutki działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(24) Zgodnie z zasadami proporcjonalności i pomocniczości oraz Protokołem w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności dołączonym do Traktatu i w świetle obecnych możliwości państw członkowskich

powinno się umożliwić podejmowanie bardzo elastycznych działań na szczeblach lokalnym i regionalnym, zwłaszcza w odniesieniu do organizacji oraz odpowiedzialności organów.

(25) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie ram dla oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, w celu ograniczenia negatywnych konsekwencji dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, związanych z powodziami na terytorium Wspólnoty.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy, oprócz definicji „rzeki”, „dorzecza”, „zlewni” oraz „obszaru dorzecza” ustanowionych w art. 2 dyrektywy 2000/60/WE, stosuje się następujące definicje:

- 1) „powódź” oznacza czasowe pokrycie wodą terenu, który normalnie nie jest pokryty wodą. Definicja ta obejmuje powódzie wywołane przez rzeki, potoki górskie, śródziemnomorskie okresowe cieki wodne oraz powódzie sztormowe na obszarach wybrzeża, natomiast może nie uwzględniać powodzi wywołanych przez systemy kanalizacyjne;
- 2) „ryzyko powodziowe” oznacza kombinację prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i związanych z powodzią potencjalnych negatywnych konsekwencji dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej.

Artykuł 3

1. Do celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie kierują się ustaleniami dokonanymi w ramach art. 3 ust. 1, 2, 3, 5 i 6 dyrektywy 2000/60/WE.

2. Państwa członkowskie mogą jednak do celów wykonania niniejszej dyrektywy:

- a) wyznaczyć właściwe organy, inne niż organy określone na podstawie art. 3 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE;
- b) określić pewne obszary wybrzeża lub pojedyncze dorzecza i przypisać je jednostce zarządzającej innej niż ta, której przypisano obszary zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

W tych przypadkach państwa członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2000/60/WE, do dnia 26 maja 2010 r. W tym celu każde odniesienie do właściwych organów i obszarów dorzecza jest traktowane jako odniesienie do właściwych organów i jednostki zarządzającej, o których mowa w niniejszym artykule. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach, które zaszły w stosunku do informacji dostarczonej zgodnie z niniejszym ustępem, w terminie trzech miesięcy od daty danej zmiany.

ROZDZIAŁ II

WSTĘPNA OCENA RYZYKA POWODZIOWEGO

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie dokonują wstępnej oceny ryzyka powodziowego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do każdego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), lub fragmentu międzynarodowego dorzecza, które są położone na ich terytorium.

2. W oparciu o dostępne lub łatwe do uzyskania informacje, takie jak rejestry i długofalowe analizy rozwoju wydarzeń, dotyczące zwłaszcza wpływu zmian klimatycznych na występowanie powodzi, przeprowadza się wstępną ocenę ryzyka powodziowego. Ocena ta zawiera co najmniej:

- a) mapy obszaru dorzecza w odpowiedniej skali zawierające granice dorzeczy, zlewni i, jeżeli takowe istnieją, obszarów wybrzeża, ukazujące topografię i zagospodarowanie przestrzenne;
- b) opis powodzi, które wystąpiły w przeszłości i miały znaczące negatywne skutki dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, jeżeli prawdopodobieństwo wystąpienia podobnych zjawisk w przyszłości jest nadal duże, w tym zasięg powodzi oraz trasy przejścia fali powodziowej, jak i ocenę wywołanych przez nie negatywnych skutków;
- c) opis istotnych powodzi, do których doszło w przeszłości, jeżeli można przewidzieć, że podobne zjawiska w przyszłości będą miały znaczące negatywne skutki;

a w zależności od specyficznych potrzeb państw członkowskich:

- d) ocenę potencjalnych negatywnych konsekwencji przyszłych powodzi dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, z jak najszerszym uwzględnieniem kwestii, takich jak topografia, położenie cieków wodnych i ich ogólne cechy hydrologiczne oraz geomorfologiczne, w tym obszary zalewowe jako naturalne obszary retencyjne, skuteczność istniejącej, wybudowanej przez człowieka infrastruktury przeciwpowodziowej, położenie obszarów zamieszkałych, obszarów działalności gospodarczej oraz prognozę długofalowego rozwoju wyda-

zeń, w tym wpływu zmian klimatu na występowanie powodzi.

3. W przypadku międzynarodowych obszarów dorzeczy lub jednostek zarządzających, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), wspólnych z innymi państwami członkowskimi, państwa członkowskie zapewniają wymianę odpowiednich informacji między właściwymi zainteresowanymi organami.

4. Państwa członkowskie dokonują wstępnej oceny ryzyka powodziowego do dnia 22 grudnia 2011 r.

Artykuł 5

1. Na podstawie wstępnej oceny ryzyka powodziowego, o której mowa w art. 4, państwa członkowskie dla każdego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), lub fragmentu międzynarodowego obszaru dorzecza, które są położone na ich terytorium, określają takie obszary, na których stwierdzają istnienie dużego ryzyka powodziowego lub jego wystąpienie jest prawdopodobne.

2. Określenie na podstawie ust. 1 obszarów należących do międzynarodowego obszaru dorzecza lub do jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), wspólnych z innym państwem członkowskim jest koordynowane przez zainteresowane państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ III

MAPY ZAGROŻENIA POWODZIOWEGO I MAPY RYZYKA POWODZIOWEGO

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie przygotowują – na poziomie obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) – mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w najbardziej odpowiedniej skali dla obszarów określonych na podstawie art. 5 ust. 1.

2. Przygotowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego dla obszarów wyznaczonych na podstawie art. 5, wspólnych z innymi państwami członkowskimi, wymaga uprzedniej wymiany informacji pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi.

3. Mapy zagrożenia powodziowego obejmują obszary geograficzne, na których może wystąpić powódź zgodnie z jednym z następujących scenariuszy:

- a) niskie prawdopodobieństwo powodzi lub scenariusze zdarzeń ekstremalnych;
- b) średnie prawdopodobieństwo powodzi (częstotliwość występowania ≥ 100 lat);
- c) wysokie prawdopodobieństwo powodzi, w odpowiednich przypadkach.

4. Dla każdego ze scenariuszy, o których mowa w ust. 3, przedstawia się następujące elementy:

- a) zasięg powodzi;
- b) głębokości wody lub, w odpowiednich przypadkach, poziomy zwierciadła wody;
- c) tam gdzie jest to właściwe, prędkość przepływu wody lub odnośny przepływ wody.

5. Mapy ryzyka powodziowego przedstawiają potencjalnie negatywne skutki związane z powodzią, która wystąpiła zgodnie z jednym ze scenariuszy, o których mowa w ust. 3 – wyrażone w następujący sposób:

- a) szacunkowa liczba mieszkańców potencjalnie dotkniętych powodzią;
- b) rodzaj działalności gospodarczej prowadzonej na obszarze potencjalnie dotkniętym powodzią;
- c) instalacje, o których mowa w załączniku I do dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽¹⁾, które mogłyby spowodować przypadkowe zanieczyszczenie w przypadku powodzi oraz potencjalnie dotknięte powodzią obszary chronione określone w załączniku IV pkt 1 ppkt (i), (iii) i (v) do dyrektywy 2000/60/WE;
- d) inne informacje uważane przez państwo członkowskie za przydatne, takie jak wskazanie obszarów, na których mogą wystąpić powodzie, którym towarzyszy transport dużej ilości osadów i rumowiska, oraz informacje o innych istotnych źródłach zanieczyszczenia.

6. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, aby w przypadku obszarów wybrzeża, na których występuje odpowiednia ochrona, przygotowanie map zagrożenia powodziowego, ograniczyć do scenariusza, o którym mowa w ust. 3 lit. a).

7. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, aby dla obszarów, na których występują powodzie wywołane przez wody gruntowe, przygotowanie map zagrożenia powodziowego ograniczyć do scenariusza, o którym mowa w ust. 3 lit. a).

8. Państwa członkowskie zapewniają opracowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego do dnia 22 grudnia 2013 r.

ROZDZIAŁ IV

PLANY ZARZĄDZANIA RYZYKIEM POWODZIOWYM

Artykuł 7

1. Na podstawie map, o których mowa w art. 6, państwa członkowskie opracowują plany zarządzania ryzykiem powodziowym, skoordynowane na poziomie obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), dla

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 1).

obszarów wyznaczonych na podstawie art. 5 ust. 1 oraz dla obszarów objętych art. 13 ust. 1 lit. b), zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Państwa członkowskie ustalają odpowiednie cele zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów określonych na podstawie art. 5 ust. 1 oraz dla obszarów objętych art. 13 ust. 1 lit. b), kładąc szczególny nacisk na ograniczenie potencjalnych negatywnych konsekwencji powodzi dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej oraz, jeżeli zostanie to uznane za właściwe, na działania nietechniczne lub na zmniejszenie prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi.

3. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmują środki służące osiągnięciu celów ustanowionych zgodnie z ust. 2 i elementy składowe określone w części A załącznika.

Plany zarządzania ryzykiem powodziowym uwzględniają odpowiednie aspekty, takie jak koszty i korzyści, zasięg powodzi i trasy przejścia fali powodziowej oraz obszary o potencjalnej retencji wód powodziowych, takie jak naturalne obszary retencyjne, cele środowiskowe określone w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE, gospodarowanie gruntami i wodą, planowanie przestrzenne, zagospodarowanie terenu, ochronę przyrody, nawigację i infrastrukturę portową.

Plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmują wszystkie aspekty zarządzania ryzykiem powodziowym, kładąc szczególny nacisk na zapobieganie, ochronę i stan należytego przygotowania, w tym prognozowanie powodzi i systemy wczesnego ostrzegania, a także uwzględniając cechy danego dorzecza lub zlewni. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym mogą również obejmować działania na rzecz zrównoważonego zagospodarowania przestrzennego, skuteczniejszą retencję wód oraz kontrolowane zalewanie niektórych obszarów w przypadku wystąpienia powodzi.

4. W myśl zasady solidarności plany zarządzania ryzykiem powodziowym, ustanowione przez jedno państwo członkowskie, nie mogą obejmować środków, które poprzez swój zasięg i wpływ w znaczący sposób zwiększają ryzyko powodziowe w górę lub w dół biegu rzeki na terenie innych krajów w tym samym dorzeczu lub zlewni, chyba że środki te skoordynowano i zainteresowane państwa członkowskie znalazły wspólne rozwiązanie w ramach art. 8.

5. Państwa członkowskie zapewniają opracowanie i publikację planów zarządzania ryzykiem powodziowym do dnia 22 grudnia 2015 r.

Artykuł 8

1. Dla obszarów dorzeczy lub jednostek zarządzających, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), które położone są w całości na ich terytorium, państwa członkowskie zapewniają opracowanie jednego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu planów zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowanych na poziomie obszaru dorzecza.

2. W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), położonych w całości na terytorium Wspólnoty, państwa członkowskie zapewniają koordynację mającą na celu opracowanie jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu planów zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowanych na poziomie międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plany te nie są opracowane, państwa członkowskie opracowują plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmujące co najmniej części międzynarodowego dorzecza, które leżą na ich terytorium, skoordynowane w jak największym stopniu na poziomie międzynarodowego obszaru dorzecza.

3. W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), rozciągających się poza terytorium Wspólnoty, państwa członkowskie dokładają starań zmierzających do opracowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu planów zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowanych na poziomie międzynarodowego obszaru dorzecza; jeżeli nie jest to możliwe, ust. 2 ma zastosowanie do części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującego się na ich terytorium.

4. Jeżeli państwa, dzielące tę samą zlewnię, uznają to za stosowne, plany zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 2 i 3, są uzupełniane przez bardziej szczegółowe plany zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowane na poziomie zlewni międzynarodowych.

5. Gdy państwo członkowskie stwierdzi problem, który wywiera wpływ na zarządzanie ryzykiem powodziowym jego wód i który nie może zostać rozwiązany przez to państwo członkowskie, może ono zgłosić ten problem Komisji i każdemu innemu zainteresowanemu państwu członkowskiemu oraz sformułować zalecenia dla jego rozwiązania.

Komisja ustosunkowuje się w terminie sześciu miesięcy do każdego sprawozdania lub zaleceń przedłożonych przez państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ V

KOORDYNACJA Z DYREKTYWĄ 2000/60/WE, INFORMOWANIE SPOŁECZEŃSTWA I KONSULTACJE SPOŁECZNE

Artykuł 9

Państwa członkowskie podejmują stosowne działania zmierzające do skoordynowania stosowania niniejszej dyrektywy oraz dyrektywy 2000/60/WE, kładąc szczególny nacisk na możliwości zwiększenia skuteczności, wymiany informacji oraz możliwości osiągnięcia synergii i wspólnych korzyści, uwzględniając cele środowiskowe określone w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE. W szczególności:

1) opracowanie pierwszych map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz ich kolejne przeglądy, o których mowa w art. 6 i 14 niniejszej dyrektywy, przeprowadza się w taki sposób, aby informacje zawarte w mapach były spójne z odpowiednimi informacjami przedstawionymi zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE. Muszą one być skoordynowane z przeglądami przewidzianymi w art. 5

ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE oraz mogą być do nich włączone;

2) opracowanie pierwszych planów zarządzania ryzykiem powodziowym i ich kolejne przeglądy, o których mowa w art. 7 i 14 niniejszej dyrektywy, przeprowadza się w sposób skoordynowany z przeglądami planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy przewidzianymi w art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE oraz mogą być do nich włączone;

3) aktywny udział wszystkich zainteresowanych stron zgodnie z art. 10 niniejszej dyrektywy jest koordynowany, w odpowiednich przypadkach, z aktywnym udziałem zainteresowanych stron zgodnie z art. 14 dyrektywy 2000/60/WE.

Artykuł 10

1. Zgodnie ze stosowanym prawodawstwem Wspólnoty państwa członkowskie podają do publicznej wiadomości wstępne oceny ryzyka powodziowego, mapy zagrożenia powodziowego, mapy ryzyka powodziowego oraz plany zarządzania ryzykiem powodziowym.

2. Państwa członkowskie zachęcają zainteresowane strony do aktywnego udziału w opracowaniu, przeglądzie i aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w rozdziale IV.

ROZDZIAŁ VI

ŚRODKI WYKONAWCZE I ZMIANY

Artykuł 11

1. Komisja może zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 12 ust. 2, przyjąć formaty techniczne do celów przetwarzania i przekazywania danych Komisji, w tym danych statystycznych i kartograficznych. Formaty techniczne powinny zostać przyjęte najpóźniej dwa lata przed datami wskazanymi odpowiednio w art. 4 ust. 4, art. 6 ust. 8 i art. 7 ust. 5 po uwzględnieniu istniejących norm, jak również formatów stworzonych na mocy odpowiednich aktów wspólnotowych.

2. Komisja, uwzględniając terminy okresowych przeglądów i aktualizacji, może dostosowywać załącznik do postępu naukowo-technicznego.

Środki te, których celem jest zmiana innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 3.

Artykuł 12

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na podstawie art. 21 dyrektywy 2000/60/WE.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

ROZDZIAŁ VII

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE

Artykuł 13

1. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieprzeprowadzaniu wstępnej oceny ryzyka powodziowego, o której mowa w art. 4, dla tych dorzeczy, zlewni lub obszarów wybrzeża, dla których albo:

a) rozpoczęły one już przed dniem 22 grudnia 2010 r. przeprowadzanie oceny ryzyka w celu stwierdzenia istnienia potencjalnego znaczącego ryzyka powodziowego lub tego, że jego wystąpienie jest prawdopodobne, w wyniku czego wymieniono ten obszar wśród tych, o których mowa w art. 5 ust. 1; albo

b) podjęły przed dniem 22 grudnia 2010 r. decyzję o przygotowaniu map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz o ustanowieniu planów zarządzania ryzykiem powodziowym zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego sporządzonych przed dniem 22 grudnia 2010 r., jeżeli mapy te dostarczają informacji, których zakres jest zgodny z wymogami art. 6.

3. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu planów zarządzania ryzykiem powodziowym sporządzonych przed dniem 22 grudnia 2010 r., jeżeli zawartość tych planów odpowiada wymogom określonym w art. 7.

4. Ustępy 1, 2 i 3 stosuje się bez uszczerbku dla art. 14.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEGLĄDY, SPRAWOZDANIA I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

1. Wstępne oceny ryzyka powodziowego lub ocena i decyzje, o których mowa w art. 13 ust. 1, poddawane są przeglądowi i, w razie potrzeby, aktualizowane do dnia 22 grudnia 2018 r., a następnie co sześć lat.

2. Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego są poddawane przeglądowi i, w razie potrzeby, aktualizowane do dnia 22 grudnia 2019 r., a następnie co sześć lat.

3. Plan(-y) zarządzania ryzykiem powodziowym są poddawane przeglądowi i, w razie potrzeby, aktualizowane, wraz z elementami zawartymi w części B załącznika, do dnia 22 grudnia 2021 r., a następnie co sześć lat.

4. W przeglądach, o których mowa w ust. 1 i 3, uwzględnia się możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.

Artykuł 15

1. Państwa członkowskie udostępniają Komisji wstępne oceny ryzyka powodziowego, mapy zagrożenia powodziowego, mapy ryzyka powodziowego i plany zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w art. 4, 6 i 7, jak również ich przegląd oraz, w stosownych przypadkach, ich aktualizacje, w terminie trzech miesięcy od terminów wskazanych odpowiednio w art. 4 ust. 4, art. 6 ust. 8, art. 7 ust. 5 i art. 14.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o decyzjach podjętych zgodnie z art. 13 ust. 1, 2 i 3 oraz udostępniają właściwe informacje na ten temat w terminach określonych odpowiednio w art. 4 ust. 4, art. 6 ust. 8 i art. 7 ust. 5.

Artykuł 16

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 22 grudnia 2018 r., a następnie co sześć lat. Przy sporządzaniu tego sprawozdania uwzględnia się skutki zmian klimatycznych.

Artykuł 17

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 26 listopada 2009 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji teksty tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 19

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 23 października 2007 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. LOBO ANTUNES
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

A. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym

I. Elementy wchodzące w skład pierwszego planu zarządzania ryzykiem powodziowym:

- 1) wnioski ze wstępnej oceny ryzyka powodziowego wymaganej na podstawie rozdziału II w formie ogólnej mapy obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), wyznaczającej obszary określone na podstawie art. 5 ust. 1, których dotyczy ten plan zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 2) mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego opracowane na podstawie rozdziału III lub już istniejące, zgodnie z art. 13, wraz z wnioskami, które można wysnuć na ich podstawie;
- 3) opis odpowiednich celów zarządzania ryzykiem powodziowym, ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 2;
- 4) zestawienie środków służących osiągnięciu odpowiednich celów zarządzania ryzykiem powodziowym i wskazanie stopnia ich priorytetowości, łącznie ze środkami podjętymi zgodnie z art. 7 oraz środkami przeciwpowodziowymi podjętymi na podstawie innych wspólnotowych aktów prawnych, w tym dyrektyw Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne ⁽¹⁾ i 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi ⁽²⁾, dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko ⁽³⁾ i dyrektywy 2000/60/WE;
- 5) jeżeli jest to możliwe, w przypadku wspólnych dorzeczy lub zlewni, opis metodyki, określonej przez zainteresowane państwa członkowskie, analizy kosztów i zysków, służącej ocenie środków mających ponadnarodowe skutki.

II. Opis realizacji planu:

- 1) opis zasad określania stopnia priorytetowości i sposobu nadzorowania postępów w realizacji planu;
- 2) podsumowanie podejmowanych środków/działań służących informowaniu społeczeństwa i prowadzeniu konsultacji społecznych;
- 3) wykaz właściwych organów i, w odpowiednich przypadkach, opis procesu koordynacji w obrębie każdego międzynarodowego obszaru dorzecza i procesu koordynacji z przepisami dyrektywy 2000/60/WE.

B. Elementy wchodzące w skład kolejnych aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym:

- 1) wszelkie zmiany lub aktualizacje od czasu publikacji poprzedniej wersji planu zarządzania ryzykiem powodziowym, w tym podsumowanie przeglądów przeprowadzonych zgodnie z art. 14;
- 2) ocena postępów na drodze do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 7 ust. 2;
- 3) opis i objaśnienie wszelkich środków przewidzianych we wcześniejszej wersji planu zarządzania ryzykiem powodziowym, które zostały zaplanowane i nie zostały przedsięwzięte;
- 4) opis wszelkich dodatkowych środków podjętych od czasu publikacji poprzedniej wersji planu zarządzania ryzykiem powodziowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.1997, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 97).

⁽³⁾ Dz.U. L 197 z 21.7.2001, str. 30.